

– перепланування – комплекс заходів, який має на увазі часткову зміну планувальної структури типового будівлі без порушення цілісності конструкції будівель і споруд [3].

Представлені види перебудови будівель та споруд, які застосовуються до будівель колективних засобів розміщення, представляють неповну картину процесу реконструкції, але враховують головні особливості, які відповідають сучасним вимогам, що пред'являються до засобів розміщення згідно з нормативною та законодавчою базою, що діє по всій території України.

1. Рогожнікова Е. Е. Архитектура гостиниц малой вместимости в условиях реконструкции исторических городов Украины: дис. канд. архит.: 18.00.02 / Е. Е. Рогожнікова.; КиевЗНИИЭП. – Киев: [б.и.], 1992. – 184 с.

2. Мержієвська Н. Ю. Архітектурно-планувальна реорганізація готелів 4-5 зірок в історичних будівлях центра міста (на прикладі міста Одеса): дис. канд. архит.: 204 18.00.02 / Н. Ю. Мержієвська; Київ. Нац. ун-т буд-ва і архіт. – Київ: КНУБА, 2013. – 204 с.

3. Брідня Л. Ю. Методичні основи реконструкції типових готелів в Україні: дис. канд. архит.: 18.00.02 / Л. Ю. Брідня; Київ. Нац. ун-т буд-ва і архіт. – Київ: КНУБА, 2014. – 256 с.: Іл. – Біблогр.: С. 201 – 216.

СПЕЦИФІКА ПРОЕКТУВАННЯ І РЕКОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБІВ РОЗМІЩЕННЯ МАЛОЇ МІСТКОСТІ

Колісниченко Д.О.

Науковий керівник – Крайнюк Л.М., канд. техн. наук, професор

У вітчизняній практиці проектування засобів розміщення малої місткості склався певний стереотип двох - чотириповерхової будівлі зі стандартним набором приміщень і служб, традиційним вертикальним зонуванням (перший поверх – зона обслуговування, верхні – житлові приміщення) і коридорною планувальною системою житлових поверхів [1]. Практично вся діюча номенклатура типових проектів розроблена для готелів одного виду – так званого загального типу. Частина проектів має незадовільний технологічний взаємозв'язок приміщень, мало комфортабельні номери, тісні допоміжні приміщення.

Відаючи належне великим масштабам проектної практики, необхідно відзначити, що проектувальники не завжди мають у своєму розпорядженні всю сукупність умов, які впливають на формування готельних будівель і дозволяють прийняти раціональне проектне рішення. Відсутність поглиблених науково обґрунтованих розробок в галузі проектування і будівництва малих готелів та широке коло проблем, пов'язаних з їх експлуатацією, зумовили нагальну потребу аналізу практики проектування і реконструкції цих будівель з подальшою розробкою ряду теоретичних питань.

Мета дослідження полягає в розробці науково обґрунтованих рекомендацій і пропозицій щодо формування архітектурних рішень проектування та реконструкції малих готелів в Україні.

Проведений аналіз містобудівних, соціально-економічних, функціональних-планувальних і архітектурно-просторових тенденцій вдосконалення готельного середовища дозволив обґрунтувати доцільність розробки наступних типів малих готелів:

- готелі I групи – курортні;
- готелі II групи (для відпочинку, спорту і автотуризму).

Готелі призначені як для короткочасного відпочинку, так і на більш тривалий час. Курортні готелі за своїм призначенням поділяються, з своєю чергу, на два підтипу: малі готелі для транзитних туристів (в т.ч. ділових зустрічей) і спортсменів і бази відпочинку [2].

Аналіз архітектурно-містобудівних і соціально-економічних чинників показав переважання традиційних рис в національній архітектурі України, основними з яких є наступні:

- гуманістична спрямованість і життєстверджуючий характер трактування загальної композиції будівель і споруд, їх декору, скульптури, настінного живопису, що виявляється в співрозмірній людині масштабності навколишнього штучного середовища;

- логічність і ясність архітектурно-композиційних образів, яскраво виражена архітектонічність і економічність використання художніх засобів у вираженні просторової пластики архітектурних ансамблів і їх пам'ятників;

- раціональність і простота у виборі конструктивної структури кам'яних і дерев'яних споруд.

Показано особливості архітектури малих готелів (формування архітектурно-просторової композиції обсягів, вибір конструкцій і місцевих будівельних і оздоблювальних матеріалів тощо) в сільській місцевості, в містах і в передмістях країни з позиції вимог сучасної практики архітектури та будівництва.

Виділено основні принципи формування будівель малих готелів в Україні:

- побудова функціонально-планувальної структури готельних будівель в тісному взаємозв'язку з соціально-культурною специфікою, способом життя і національно-побутовими традиціями різних етнічних груп;

- досягнення оптимальних параметрів розташування готельних обсягів на місцевості і створення оптимального мікроклімату в житловому обслуговуючому секторі готелі на основі ретельного обліку ком-

плексу специфічних особливостей місця будівництва і фізичних параметрів навколишнього середовища.

Результати дослідження можуть бути використані в архітектурно-планувальних і конструктивних рішеннях будівель засобів розміщення малої місткості.

1. Брідня Л. Ю. Містобудівні аспекти реконструкції готелів, побудованих за типовими проектами у 60-80-х рр. XX ст. / Л. Ю. Брідня // Містобудування та територіальне планування. – 2013. – Вип. 49. – С. 82-89.

2. Карасьова О. М. Архітектурно-планувальна організація малих готелів в умовах природних комплексів : автореф. дис... канд. архіт. : 18.00.02 / О. М. Карасьова; Київ. нац. ун-т буд-ва та архіт. - К., 2009. - 20 с.

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ В ТУРИЗМІ

Сотнік В.Ю.

Науковий керівник – Писарева І.В., канд. екон. наук, ст. викладач

Туризм сьогодні є важливим аспектом економіки багатьох країн, він приносить великий прибуток багатьом державам світу. Його вплив на світову економіку важко переоцінити.

За даними на 2017 рік внесок прямого, опосередкованого і непрямого туризму в світову економіку склав близько 10,4% ВВП. До того ж, економіка деяких країн по типу Антигуа і Барбуди та Багамських Островів більш ніж на 60% складається з туризму. В свою чергу, потік туристів з кожним роком тільки збільшується, незважаючи на усі політичні та економічні проблеми, які зараз спостерігаються у світі. Таким чином за 2017 рік кількість туристів в країні-рекордменці Франції склало понад 86,9 мільйонів людей за рік та надало колосальні прибутки як приватним підприємцям, так і країні в цілому.

Зважаючи на такі великі цифри не важко уявити яка конкуренція спостерігається на ринку всесвітнього туризму, кожна країна бажає отримати свою частку від цієї прибуткової справи і це спонукає туризм до розвитку в кількісному і якісному плані. Кожен день в сфері туристичних послуг працює приблизно 137 мільйонів людей, також до нього постійно залучаються спеціалісти з інших сфер щоб зробити сервіс швидшим та зручнішим. Стрімкий розвиток туризму призводить до стрімких інновацій в ньому, без них неможливо залишатися конкурентоспроможним у бурхливо мінливому світі.

В туристичній галузі найбільш важливими сьогодні є наступні інновації:

Маркетингові інновації для просування туристичного продукту. Рішенням для першої проблеми можуть слугувати нові ІТ-технології,